

Dosar nr.
COD OPERATOR 3074 – CONFIDENȚIAL
DATE CU CARACTER PERSONAL

ROMÂNIA
TRIBUNALUL NEAMȚ
SECȚIA I CIVILĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25.11.2024

Instanța constituită din:

Președinte: judecător

Asistent judiciar

Asistent judiciar

Grefier

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamantul [nume], în contradictoriu cu pârâta [nume], având ca obiect pretenții.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat conform dispozițiilor art. 231 alin. 2 Cod procedură civilă.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns reclamantul.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care a învederat instanței următoarele:

- obiectul cererii: pretenții;
- cauza se află la al doilea termen de judecată;
- procedura de citare este legal îndeplinită;
- reclamantul a depus precizări scrise.

Instanța constată că, deși reclamantul a depus precizări, acesta nu a indicat expres care este chestiunea de drept cu care să fie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție și nici nu și-a exprimat voința în sensul sesizării.

Reclamantul arată că motivul principal al pronunțării deciziei nr. 62/2023 a Guvernului privește lipsa unității practicii judiciare din România.

La întrebarea instanței, reclamantul arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Având în vedere prevederile O.U.G. nr. 62/2024, instanța va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului începând cu data încetării plății indemnizației pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 7/2022, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 261/2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678/2023 (paragraful 57)”.

Față de dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024, instanța va dispune suspendarea judecății până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de 22.02.2024, sub nr. [nume], reclamantul [nume] în contradictoriu cu pârâta [nume], a solicitat obligarea pârâtei să-i restituie suma de 34.096 lei, reprezentând indemnizație pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021 până la data de 09.06.2022, în sumă de 2131 lei, pe fiecare lună.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, în fapt, a deținut funcția de deputat în Legislatura 1990- 1992, dobândind dreptul la indemnizație pentru limită de vârstă în baza art. 49 din Legea nr. 96/2006 și stabilită prin Ordinul Secretarului General al Camerei Deputaților nr.1228 din 8.07.2016.

Această indemnizație i-a fost anulată prin Ordinul nr. 619 din 5.03.2021 al Secretarului General al Camerei Deputaților, emis în baza art.II din Legea nr. 7 din 24.02./2022, la acea dată având o indemnizație lunară de 2131 lei, potrivit adeverinței nr.9/4516 din 8.03.2021.

La data de 5.05.2022, Curtea Constituțională a României a emis Decizia nr. 261 prin care s-a constatat că Legea nr. 7/2021 este neconstituțională.

La data de 28 noiembrie 2023 Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 678, publicată în Monitorul Oficial nr. 119 din 12.12.2023, prin care a declarat neconstituțională Legea nr. 192/2023, lege prin care Parlamentul României a dispus o nouă anulare a indemnizațiilor pentru limită de vârstă a deputaților și senatorilor.

Această Decizie constituie un nou izvor de drept, care i-a dat posibilitatea și dreptul de a formula această acțiune în pretenții ce se încadrează în termenul general de prescripție de 3 ani.

Prin această Decizie, Curtea Constituțională ia în discuție și statuează unele principii de drept, de natură să aducă lumină și să lămurească câteva situații asupra cărora Decizia Curții Constituționale 261 din 5.05.2022 crează ambiguități și confuzie, fapt ce a făcut ca unele instanțe din țară să dea interpretări greșite dispozițiilor acestei Decizii, în acest fel pronunțând hotărâri greșite ori contradictorii.

Aceste principii avute în vedere de Curtea Constituțională sunt:

- Principiul securității juridice a cetățeanului;
- Principiul dobândirii unui drept privat consolidat și intangibil;
- Principiul neretroactivității unei norme juridice de natură să aducă atingere unui drept dobândit și consolidat;

În fine, Curtea a înlăturat aberația juridică care s-a creat prin interpretarea eronată a dispozițiilor Deciziei Curții nr. 7 din 5.05.2022 de prezumție de constituționalitate, de care s-au folosit avocații Parlamentului, creând situația imposibilă de constituționalitate parțială a unei legi în perioada 27.02.2021 până în 9.06.2022.

Între Legea nr.7/2021 și Legea nr. 192/2023 există o similitudine, ad litteram, diferind numai numerotarea legilor, situație care determină ca Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023 să fie aplicabilă și împrejurărilor create prin apariția Legii nr. 7/2021.

În aceste condiții, eventuala invocare a unei excepții că susmenționata Decizie s-ar aplica numai în privința situațiilor juridice create prin apariția legii nr. 192/2023, ar apărea neavenită și nu ar putea fi primită.

Astfel, Legea nr. 7/2021 privind modificarea Legii nr.96/2006 a eliminat dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă. Prin Decizia nr. 261 din 5.05.2022 s-a constatat neconstituționalitatea Legii nr. 7/2021, Curtea stabilind că această lege a fost adoptată cu încălcarea art. 1 alin.3 și 5, art.75 și art.76 alin.3 din Constituție. Curtea a reținut că în acest caz constatarea neconstituționalității legii analizate nu are ca efect apariția unui vid legislativ, ci determină reîntrarea în fondul activ al legislației a normelor abrogate după publicarea Deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial.

La data publicării Deciziei antereferite, art.49 și 50 din Legea nr. 96/2006 au reîntrat în fondul activ al legislației (paragraful 30 și 31).

Cu alte cuvinte, Curtea Constituțională a vrut să spună că de la data publicării în Monitorul Oficial a susmenționatei decizii Camera Deputaților trebuia să dispună repunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă pentru întreaga perioadă, inclusiv 27.02.2021 până la 9.06.2022.

Legea nr. 192/2023 criticată prin excepția de neconstituționalitate a abrogat din nou art. 49 și 50 din Legea nr. 96/2006, începând cu 1.07.2023.

Paragraful 33 al Deciziei nr. 678/2023 prevede că, analizând dinamica legislativă în domeniu, Curtea constată că un drept acordat într-o Legislatură a fost eliminat în Legislatura următoare, ceea ce, pe de o parte, demonstrează o atitudine inconsecventă a Parlamentului, iar pe de altă parte, conduce la o nesiguranță și insecuritate juridică vădită în privința destinatarului normei. Astfel, dreptul acordat în Legislatura 2004-2008 a fost eliminat în Legislatura 2008-2012, iar dreptul acordat în Legislatura 2012-2016 a fost eliminat de două ori în Legislatura 2020-2024. Rezultă totodată, o existență intermitentă, incertă și nesigură a drepturilor bănești în considerarea mandatului de deputat-senator exercitată.

Paragraful 34. Prin Decizia nr. 261/2022 Curtea a reținut că drepturile patrimoniale acordate deputaților și senatorilor ulterior încetării mandatului lor nu pot fi afectate de o insecuritate juridică vădită, întrucât reprezintă unul dintre elementele constitutive ale statutului constituțional al membrilor Parlamentului, fiind intrinsec legate de regimul constituțional al protecției mandatului reprezentativ (paragraful 75).

Analizând situația prin prisma considerentelor expuse prin paragraful 34 trage concluzia că prin nepunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021 până la data de 9.06.2022 i s-a creat o stare de insecuritate juridică vădită, în contradicție cu statutul constituțional al membrilor Parlamentului.

Paragraful 44 stabilește că odată ce drepturile legale cu caracter patrimonial au fost acordate, Parlamentul are obligația constituțională de a adopta o conduită consecventă din punct de vedere normativ, neputând acorda sau retrage succesiv același drept în privința beneficiarilor legii pentru ca altfel s-ar plasa în sfera arbitrarului și ar afecta securitatea juridică, element component și esențial al statutului de drept.

Paragraful 50 al Deciziei nr. 678 /2023 analizează împrejurarea potrivit căreia persoanele care au exercitat cel puțin un mandat complet de deputat sau senator până la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 și aveau în plată indemnizația pentru limită de vârstă au dobândit un bun potrivit art. 44 alin. 1 din Constituție, coroborat cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 au exercitat deja un mandat parlamentar complet, iar odată ce mandatul a fost exercitat, în mod implicit și automat i se atașează această indemnizație în privința acestora indemnizația pentru limită de vârstă aflată în plată este deja un drept consolidat și bine caracterizat, iar legiuitorul prin retragerea normativă a acestui drept, a nesocotit dreptul lor de proprietate privată și în același timp, a creat o insecuritate juridică vădită, încălcând componenta de neretroactivitate a securității juridice.

Cu alte cuvinte, prin faptul că a fost privat de o parte din indemnizația pentru limită de vârstă aferentă perioadei 27.02.2021 - 9.06.2022, în mod arbitrar și ilegal, înseamnă că i-a fost încălcat dreptul de proprietate privată constituțional și intangibil, nemaivorbind de faptul că s-a încălcat principiul securității juridice pe care pune mare accent Decizia nr. 678/2023 a Curții Constituționale.

Paragraful 52. Curtea în jurisprudența sa a stabilit că principiul securității juridice exprimă în esență faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei securități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă să o creeze, impunând ca legea să fie accesibilă și previzibilă. (Decizia nr. 51 din 25.01.2012, publicată în MO nr. 90/3.02.2012)

Securitatea juridică a unei personae se definește ca un complex de garanții de natură constituțională sau valențe constituționale inerente statutului de drept, în considerarea cărora legiuitorul are obligația constituțională de a asigura atât o stabilitate firească a

dreptului, cât și valorificarea în condiții optime a drepturilor și libertăților fundamentale (Decizia nr. 454/4.07/2018, publicată în MO nr. 836 din 1 oct. 2018, paragraful 68).

Paragraful 53. Curtea Constituțională a mai statuat că securitatea juridică reprezintă una dintre valorile fundamentale ale statului, fiind cuprinsă în mod implicit la art. 1 din Constituție și reprezintă o garanție a statului de drept, iar rațiunea sa constă tocmai în a proteja individual de arbitrar, mai ales în relațiile dintre individ și stat. Curtea a statuat în jurisprudența sa că acest principiu se deduce atât din prevederile art. 1 alin. 3 și 5 din Constituție, cât și din preambulul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa.

Paragraful 54. Retragera indemnizației pentru limita de vârstă (chiar și pentru o perioadă parțială, respectiv 27.02.2021 - 9.06.2022) afectează integritatea și substanța unui drept legal dobândit-consolidat. Evenimente viitoare și incerte de natură normativă nu pot influența negativ dreptul care a fost dobândit și a intrat în sfera patrimonială a persoanei. De asemenea, efectele epuizate ale unui act-exercitarea mandatului reprezentativ- nu pot fi repuse permanent în discuție, starea de incertitudine și nesiguranță neputând fi opusă unei situații certe și definitive consolidate.

Paragraful 57. Având în vedere cele stabilite, Curtea constată că sub aspectul efectelor prezentei Decizii repararea prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, care o aveau în plată, se va realiza ex officio, indiferent dacă aceștia au promovat sau nu o acțiune în justiție.

În drept, a invocat disp. Deciziei nr.678/28 nov. 2023 a Curții Constituționale, care este un nou izvor de drept, Codul Muncii.

În dovedire, a solicitat proba cu înscrisuri.

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

La data de 05.04.2024, pârâta a depus întâmpinare, solicitând respingerea ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată.

În motivare, a arătat că invocă excepția autorității de lucru judecat, excepție de fond peremptorie și absolută.

Potrivit principiului autorității de lucru judecat se împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți, ci și contrazicerile dintre cele două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute sau constatările făcute printr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre ulterioară, dată într-un alt proces.

Asupra capetelor cererii introductive formulate de reclamant în dosarul inițial nr. 1/2021, privind legalitatea Ordinului nr. 619 din 05.03.2021 al Secretarului General al Camerei Deputaților, având ca obiect încetarea plății indemnizației pentru limită de vârstă, emis în executarea prevederilor art. II din Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, și obligarea pârâtei Camera deputaților la repunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021 - 09.06.2022, s-a pronunțat Tribunalul Neamț, Secția I Civilă și de contencios administrativ, prin Sentința nr. 578 din 29.05.2023, rămasă definitivă prin Decizia nr. 887 din 6.12.2023, pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția I Civilă, în dosarul nr. 1/2021.

Astfel, prin sentința civilă nr. 578 din 29.05.2023, Tribunalul Neamț, Secția I Civilă și de contencios administrativ în dosarul nr. 1/2021, a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul 1/2021.

Împotriva sentinței civile nr. 578 din 29.05.2023, reclamantul a formulat apel, înregistrat pe rolul Curții de Apel Bacău, Secția I Civilă, instanța de control judiciar respingând apelul ca nefondat, prin Decizia definitivă nr. 887/2023 pronunțată la data de 06 decembrie 2023.

Potrivit dispozițiilor art. 431 Cod procedură civilă pentru a exista autoritate de lucru judecat trebuie întrunită condiția triplei identități de părți, obiect și cauză.

În prezenta cauză, există autoritate de lucru judecat întrucât există triplă identitate, astfel:

a) Atât în cauza anterioară cât și în prezenta cauză, părțile sunt aceleași, respectiv numitul în calitate de reclamant/reclamant-apelant și

..... în calitate de pârât/intimat-pârât, în dosarul nr.

b) obiectul litigiilor l-a constituit obligarea pârâtei la repunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021 - 09.06.2022, în prezent obiectul îl reprezintă obligarea pârâtei la plata sumei de 34.096 lei reprezentând indemnizația pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021 până la data de 09.06.2022;

c) fundamentul raportului juridic dedus judecării este același cu temeiul juridic al acțiunii soluționate prin sentința civilă nr. 578 din 29.05.2023, pronunțată de Tribunalul Neamț, Secția I Civilă și de contencios administrativ în dosarul nr., reclamantul menținând aceeași cauză, ce atrage identitatea impusă de art. 431 Cod procedură civilă pentru existența autorității de lucru judecat.

2. Decizia Curții Constituționale nr. 678 din 678/28.11.2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1119 din 12.XII. 2023 nu este aplicabilă prezentei cauze.

Obiectul Deciziei Curții Constituționale nr. 678/28.11.2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1119 din 12.XII.2023, l-a constituit soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, act normativ fără incidență în dosar.

Ordinul nr. 619/05.03.2021, ca temei pentru sistarea plății indemnizației pentru limită de vârstă pentru perioada 27.02.2021 - 09.06.2022, a fost emis cu respectarea și în executarea legii nr. 7 din 24 februarie 2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, lege care a fost supusă controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 261/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570/10.06.2022 și care, potrivit instanței de control constituțional (paragraful 79 final) se bucură de prezumția de constituționalitate pe perioada sa de activitate.

Totodată, hotărârile judecătorești pronunțate în dosarul nr., respectiv Sentința nr. 578 din 29.05.2023 pronunțată de Tribunalul Neamț, Secția I Civilă și de contencios administrativ și Decizia nr. 887 din 6.12.2023, pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția I Civilă, sunt pronunțate anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 678/28.11.2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1119 la data de 12.XII.2023.

Având în vedere cele prezentate, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 431 Cod procedură civilă, drept pentru care solicită respingerea acțiunii, astfel cum a fost formulată, ca inadmisibilă.

În probatoriu, depune înscrisuri: Sentința nr. 578 din 29.05.2023, pronunțată de Tribunalul Neamț, Secția I Civilă și de contencios administrativ în dosarul nr.; Decizia nr. 887 din 6.12.2023, pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția I Civilă, în dosarul nr. 52/103/2023.

La termenul de judecată din data de 25.06.2024, instanța a respins ca nefondată excepția autorității de lucru judecat, invocată prin întâmpinare, având în vedere că se invocă un temei juridic diferit în prezenta acțiune, și anume Decizia Curții Constituționale nr. 678/2023, chiar dacă, sub aspectul obiectului, s-ar putea considera că, cel puțin în parte, cele două cauze se suprapun în ceea ce privește pretențiile din cauza de față.

La același termen de judecată, tribunalul a constatat incidența în cauză a prevederilor O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de

asigurări sociale, astfel că va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizat.

În ceea ce privește domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, la art. 1 se prevede că acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării, art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: "Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

Se constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că dispozițiile sale se aplică cu prioritate, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, în mod corespunzător, cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel cum se arată la art. 4 ("dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (...), precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie").

În acest context normativ, se reține că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

(i) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

(ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;

(iii) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

(iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul reține ca fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv:

(i) existența unei cauze în curs de judecată, care privește plata indemnizației pentru limită de vârstă a reclamantului, fost deputat al Camerei Deputaților, pentru perioada 27.02.2021 – 09.06.2022;

(ii) instanța judecă în primă instanță;
(iii) soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea următoarei chestiuni de drept: *"Dacă se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului începând cu data încetării plății indemnizației pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 7/2022, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 261/2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678/2023 (paragraful 57)".*

Aceasta deoarece reclamantul a susținut că principiile rezultate din Decizia nr. 678/2023 sunt aplicabile și în cauza sa.

(iv) chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere al tribunalului cu privire la chestiunea de drept în cauză

Având în vedere că în perioada 27.02.2021 – 09.06.2022 la care se referă reclamantul a fost în vigoare Legea nr. 7/2021 pentru modificarea Legii nr. 96/2006, iar Decizia nr. 261/2022 prevede în mod expres că "Prin urmare, întrucât Legea nr. 7/2021 pe perioada sa de activitate se bucură de prezumția de constituționalitate, dispozițiile art. 49 și 50 din Legea nr. 96/2006 din punct de vedere normativ reintră în vigoare de la momentul publicării prezentei decizii. Totodată, complementar ipotezei normative precizate, decizia Curții se aplică și în privința situațiilor juridice pendinte (cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile) și, în mod excepțional, acelor situații care au devenit facta praeterita, dar în care a fost sesizată Curtea Constituțională, caz în care se poate exercita calea extraordinară de atac a revizuirii (a se vedea Decizia nr. 404 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017, paragrafele 27 - 29, sau Decizia nr. 794 din 23 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1198 din 17 decembrie 2021, paragraful 57)."

Într-adevăr, situația reclamantului este similară cu aceea a persoanelor afectate de intervenirea Legii nr. 192/2023 pentru abrogarea capitolului XI din Legea nr. 96/2000, Lege care a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 678/2023 și în care Curtea Constituțională a statuat expres că "57. Având în vedere cele stabilite, Curtea constată că, sub aspectul efectelor prezentei decizii, repararea prejudiciului cauzat beneficiarilor indemnizației pentru limită de vârstă, care o aveau în plată, se va realiza ex officio, indiferent dacă aceștia au promovat sau nu o acțiune în justiție, începând cu data încetării plății acesteia, respectiv 1 iulie 2023, și, totodată, urmează, pe de o parte, să se reia plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă aflate în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 192/2023 în privința tuturor beneficiarilor antereferiți, iar, pe de altă parte, să se acorde această indemnizație deputaților/senatorilor care au exercitat cel puțin un mandat parlamentar complet anterior intrării în vigoare a legii și care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută de lege după data de 1 iulie 2023."

Totuși, date fiind precizările exprese ale Curții Constituționale în ceea ce privește efectele produse de Decizia nr. 261/2022, tribunalul apreciază că nu se pot aplica reclamantului efectele menționate în Decizia nr. 678/2023.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: *"Dacă se impune recuperarea prejudiciului cauzat reclamantului începând*

cu data încetării plății indemnizației pentru limită de vârstă în baza Legii nr. 7/2022, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 261/2022, în mod similar cu cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 678/2023 (paragraful 57)".

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, suspendă judecata acțiunii formulate de reclamantul **[Nume]**, CNP **[CNP]**, domiciliat în **[Adresa]**, în contradictoriu cu pârâta **[Nume]**, cod fiscal **[Cod fiscal]**, cu sediul în **[Adresa]**, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Neamț, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată, azi, 25.11.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Asistenți judiciari,

Grefier,